

bekendt med de Forhold, saa at jeg tør haabe og vente, at den ærede Minister i Forening med Kjøbenhavns Magistrat vil søge at bidrage til at faa disse Forhold forandrede, da de ere i høj Grad usunde og fordervelige for hele vor indenlandske Rødhandel. Man har endog saa drevet det saa vidt i denne Forening, at man ligefrem har grebet til offensiv Krig. De Herrer vide, at der eksisterer her i Kjøbenhavn en Forbrugsforening for Embedsmænd og Løger, og man har drevet det saa vidt, at denne Forening slet ikke kunde købe Rød her i Kjøbenhavn, men maatte forskrive det fra Provinserne, da ingen Slagter her i Byen vilde sælge Rød til denne Forbrugsforening. Det vil ogsaa vise sig, at dersom en Mand har Kreaturer og vil rejse til Kvægtorvet med dem for at sælge dem, saa vil han ikke kunne faa en eneste Slagter til at købe dem, i den Grad ere de kjonerede, og i den Grad ere Kommissionærerne Herrer over Situationen. Igennem en saakaldet Assuranceforening er dette Vaand navnlig knyttet, saaledes at Kjøngens Magt synes at være grundig befæstet. Den ærede Ordfører talte jo noget om denne Assuranceforening, jeg skal lige omtale den med et Par Ord. Den gaar ud paa, at der af hvert Kreatur, som kommer til Kvægtorvet og bliver slagtet der, skal svares en Assurancepræmie, som tidligere var 1 Krone, men nu, dersom Kommissionen har Ret i nævnte Udtalelse, er 2 Kroner pr. Kreatur, og denne Præmie svares for det Tilfælde, at et Kreatur muligvis er tuberkuløst eller lider af en eller anden smitsom Sygdom, saa at Dyret ikke duer. Men der er det mærkelige, at denne Forening slet ikke fungerer som Assuranceforening, men er bleven ligefrem en Waade at bestatte Folk paa, thi Præmien svares ikke alene af Kreaturer, som slagtes her paa Pladsen, men tillige af Avlsdyr eller magre Dyr, som sendes ud paa Landet, og af Dyr, som eksporteres, hvor der altsaa ikke er den mindste Risiko, og hvor der altsaa heller ikke kan være nogen Assurance at tegne. Denne Assuranceforening er en sluttet Kreds af nogle bestemte Folk, og ingen kan optages i den uden de øvrige Medlemmers Samtykke, men disse sørge for, at ingen kan blive optaget, og derfor kan enhver ny Kommissionær, som kommer til Kvægtorvet for

at etablere sig, og som ikke optages i denne Forening ikke eksistere, thi paa den udenlandske Handel vil han ikke kunne basere sin Forretning, og han maa altsaa fortrække. Det er jo egentlig et meget kønt Kompagnistab, som her er dannet, og jeg vil haabe, at Kjøbenhavns Magistrat og Regeringen vil søge at faa ordnet disse Forhold, som ere temmelig vigtige, ikke alene for Kjøbenhavn, men ogsaa for Landbruget. Jeg har ved det Forslag jeg har stillet under Nr. 4, ment maaste at kunne bidrage noget til at bedre dette Forhold; man vil jo nemlig se, at mit Forslag under Nr. 4 aabner en let Afgang til Konkurrence for Slagterier andre Steder i Landet. Vi begynde nu stærkt paa at oprette Kvægs slagterier paa forskellige Steder, og det vil saa være meget let at kunne eksportere Rød fra disse Slagterier til Salg i Kjøbenhavn, hvor man da vil kunne optage en Kamp med Kjøngens, og i alt Fald tvinge den til at holde Rød- og Kreaturpriserne paa den naturlige Højde. Der er en anden Ejendommelighed ved vor indenlandske Rødhandel, som jeg ikke tror, er ganske korrekt. Vi have baade i Kjøbenhavn og forskellige Købstæder noget, som hedder Rødkontrol. Det er en overordentlig god Ting, som jeg ikke skal have noget imod; thi det følger af sig selv, at i en saadan stor By som Kjøbenhavn vil det være aldeles nødvendigt at have en god og fyldestgørende Rødkontrol, naar ikke daarlige Levnetsmidler og svinagtige Forhold skulle tage Overhaand i Befolkningen; men jeg tror, man er kommen noget ind i en urigtig Retning med Hensyn til denne Rødkontrol. Ellers er det det sædvanlige, at naar man foranstalter Undersøgelser af Levnetsmidler, bekoster vedkommende By eller Polit. Undersøgelsen. Undersøgelsen af Mælk, Købmandsvarer eller hvad det nu er, er noget, som vedkommende Stad selv foranstalter og bekoster. Her har man derimod foranstaltet det saaledes, at der betales en vis Pris for hvert Dyr, der indføres, en vis Pris for hver Krop, og paa den Waade er denne Rødkontrol kommen til at virke som en Slags Accise, som Byen har paalagt Landbruget, en Accise, om hvilken jeg ikke ved, om det ikke kan være et Spørgsmaal, om den ikke er i Modstrid med Loven af